

това, гдѣто исклучили отъ възпитание-то имъ най-първи-тѣ и важни обяснения, гдѣто сж крияли отъ тѣхъ тѣзи работи, отъ които зависи тѣхно-то щастие и тѣхно-то просвѣщенно поведение като сжпруги и майки. Тѣзи жени иматъ право: нѣ тѣ завзематъ ли се отъ послѣ да разправятъ това на дѣщери-тѣ си? Не, тѣ ще си продължаватъ, по старому, и ако имъ кажтъ че си противорѣчатъ на думи-тѣ и че отъ своя страна готвятъ разочарование на дѣщери-тѣ си, тѣ ще отговарятъ: «Природа-та е въ състояние всичко да имъ открие!» Бѣденъ разсждкъ!

Всѣка възрѣсть отъ челоуѣческий животъ вкарва своитѣ видоизмѣненія въ идеи-тѣ и вкусъ-тѣ на челоуѣкъ-тѣ и го заставя да разглѣдва бракъ-тѣ подъ различни форми. Младость-та намира въ бракъ-тѣ щастие, само ако обладава любимий прѣдметъ; зрѣлий възрѣсть, що е по положителенъ, заставлява бракъ-тѣ да му служи на горди-тѣ желанія; ледена-та, лакома старость, сърдце-то на която е закрито за нѣжни-тѣ движения на любовь-та, която за нищо не счита симпатия-та, що сжществува между двѣ лица, грижи се само за материално-то благосъстояние и се забира само на богатство-то. По този начинъ, ако се оставаше само на стари-тѣ да устрояватъ бракове, то щяхъ да бждтъ женидби-тѣ само за пари. Ако въ младость-та, единственний-тѣ възрѣсть въ животъ-тѣ, въ когото лакомство-то нѣма власть надъ челоуѣкъ-тѣ, прѣпятствуватъ на богатий момъкъ да се ожени за бѣдна дѣвойка, то съ това явно прѣчатъ да не бждтъ двѣ лица повече щастливи.

Нѣ не сж всички-тѣ родители старци или слѣпи горделивци; обикновенно, въ дни-тѣ на любовна-та страсть, — въ врѣме на женидба-та авторитетъ-тѣ имъ, ако се управлява отъ благоразумие-то, е необходимо нужденъ, за да възпрятъ бракъ-тѣ, ако и да е по наклонность, като виждатъ, че ще бжде нещастенъ; напротивъ, тѣ сж длѣжни да го подспомогатъ, ако нравственность-та на любяща-та се двойца